

زیار

د زیار کښانو هنداره

کار، نان، لباس، خانه
برای زحمتکشان

شماره سیزدهم

انجمن اجتماعی زحمتکشان افغانستان

حمل ۱۳۹۲

د زیار کښه هزاره ولس ډله ایز وژل غندو!

لاله‌اندۀ وطن هزاره وروڼه، میرمنې او ماشومان هم شامل وو.

دا تروریستي حمله چې د لشکر جهنگوي لخوا تر سره شوه، د دې ډلې د وحشت او بربریت او د زیار کښانو ضد خیره یې لاسکاره او معلومه کړه. دا ډلې هغه ډارونکي ډلې او ټپلي دي چې د امریکا په پیسو د پاکستان د جاسوسي او استخباراتي سازمان لخوا په افغانستان، کشمیر او په خپله پاکستان کې د زیار کښانو د وژلو، رټلو او کړولو لپاره جوړې شوي دي. امریکا او د پاکستان دولتونه، د دې ډولو په لاره اچولو سره خپلې گټې پورته کوي او د دې گټو د پوره کولو لپاره په سلگونه او حتی زرگونه زیار کښانو او د هغوې د کورنۍ ماشومان او سپین بېري او سپین سرې وژني او غم کښنو.

د افغانستان د زیار کښانو ټولنیز انجمن د کویټې د زیار کښو شهیدانو، د هزاره ملیت وروڼو او خویندو او د پاکستان او افغانستان ټولو زیار کښو انسانانو ته د دې غمژنې او دردونکي ډله ایزې وژنې په (۳) مخ

هزاره توکمه وگړي چې اکثره یې زیار کښه کارگران، دهقانان او کسبگران دي، هغه بیوزله او ناداره وگړي دي چې په پیړیو پیړیو د ستمونو او ظلمونو لاندې خپل شوي دي. دا زیار کښه انسانان د نورو ملیتونو د زیار کښانو تر څنګ د شتمنو او مستبدو واکدارانو لخوا رټل شوي او حتی د ډله ایزې وژنې ښکار گرځیدلي دي.

۹۰ تنه ووژل شول او څه باندې ۲۰۰ نور ټپیان شول چې دا ټول هغه بیوزله، زیار کښه او ستمخپلي هزاره وروڼه، خویندې او ماشومان وو چې یا په کار بوخت وو او یا هم عادي لارویان وو. په دې کې د کویټې ښار د زیار کښو هزاره گانو تر څنګ زموږ د بمبار شوي، سوزیدلي او

له مودې راپدېخوا د پاکستان په کویټې ښار کې چیرې چې زموږ هزاره هیوادوال هم ژوند کوي، هزاره گان په ډله ایزه توګه وژل کیږي. څو ورځې مخکې د کویټې په علي ټاون کې د میوې په یوه مارکیټ کې د یوې تروریستي چاودنې له امله نژدې

د زیار کښانو وژل ادامه لري، ظالمان به یوه ورځې د خپلو ظلمونو قیمت ورکړي!

لا د فراه زیار کښه ولس په ویر او ماتم کې ناست و چې د کنړ ولایت د شینگل ولسوالۍ خلک په ماتم او خفګان کې ډوب شول. په فراه ولایت کې د ولس او په تیره بیا د زیار کښو ولسونو دښمنانو په تروریستي حملو کې څه باندې ۵۵ کسه

هشتم مارچ، روز همبستگی زنان زحمتکش را از چنگال تاجران حقوق زن بیرون بکشیم!

هشتم مارچ روز زنان کارگر، دهقان و سایر زحمتکشان است. این روز در حالی در کشور ما برگزار می شود که زنان کشور ما زندگی بسیار بد دارند و زیر ستم های مختلف قربانی می شوند. خارجی ها آنان را می کشند، تفنگداران داخلی که دوستان خارجی ها هستند بر آنان تجاوز می کنند، کارخانه داران آنها را به بردگی می کشانند و تاجران حقوق زن، به نام و حق آنان دلالی و تجارت می کنند و مردان نامرد بینی و گوش و گردن آنانرا می برند و با بیرحمی ناخن های آنانرا می کشند. در حالی که خارجی های تفنگدار و طیاره دار یکی از دشمنان درجه

ص (۳)

زبان روشنفکران مردمی، زبان توده های زحمتکش است

نیما

امروز هر قلم به دستی ادعای روشنفکری دارد و سیاه بر روی سفید مالیده با تحلیل ها و تفسیر های خسته کننده و روده درازی های بی مورد، توقع دارد تا زحمتکشان به حرف های آنها گوش فرا داده و باورشان کند. وقتی به حرف های آنان که در رسانه های گوناگون تصویری و صوتی نشر می گردد توجه کنیم و یا به نوشته های شان که در نشرات مختلف به نشر می رسند، سری بزینم، به یک موضوع از هر مسئله دیگری بیشتر متوجه می شویم، و آن اینکه تمامی این قلم به دستان با اکت و ادا های خود بزرگ بینی، فکر می کنند که قلم های بلند ادب و سیاست را فتح کرده و یا به پیروزی های بزرگی نائل آمده اند. زبان و ادبیات این نوع

نمود، چراکه به گفته معروف «به هر رنگی که خواهی جامه بپوش، من از طرز خرامت می شناسم». چون دیدگاه این «کارشناسان» همانا دفاع از بقای نظام حاکم سیاسی است و این «مفسرین» تنها به فکر آوردن اصلاحات اند، پس هیچ زمانی درد زحمتکشان را که بیشتر از ۹۵ درصد جامعه را تشکیل می دهند، دوا کرده نمی توانند. تمامی این نوع قلم به دستان به فکر تفسیر جامعه اند و به اندیشه تداوم وضعیت فعلی به نفع کمتر از ۵ درصد ثروتمندان و پول داران کشور. به همین دلیل است که هیچگاهی تغییر اساسی و بنیادی در جامعه دیده نمی شود.

اما روشنفکران مردمی که با زبان زحمتکشان حرف می زنند، همیشه به

فکر تغییر وضعیت جامعه به نفع اکثریت اتباع آن کشور اند. اینها با زبان توده ها حرف می زنند، از درد های زحمتکشان، از مشکلات شان و از وضعیت بسیار بد و غیر انسانی ستمدیدگان جامعه آگاهی دارند. روابط موجود و زد و بند های نظام را تفسیر نموده و دیدگاه های شان را در راستای تغییر این وضعیت بسیار واضح و صریح ابراز می دارند.

به گفته بامداد شاعر بزرگ توده های رنج دیده ایران: «آنکه هدف اش تنها و تنها رستگاری انسان نباشد، درد و درمان توده ها را نداند و نشناسد، روشنفکر نیست، دزدیست که با چراغ آمده است.» چون روشنفکران مردمی از بین توده ها بر می خیزند، پس چراغ رهنمای توده های زحمتکش اند. ★

«آگاهان امور» که اکثراً با جمله «میکنم» آغاز می شود، حول دفاع از نظام سیاسی فعلی می چرخد، با اندکی تفاوت. تمامی شان از فساد شدید اداری، مافیای اقتصادی، نا امنی ها، انتحاری ها و بالاخره ناهنجاری های مزمن اجتماعی می نالند، اما وقتی در لابلای افکار پراکنده شان به دنبال جستجوی راه حل اساسی می گردند تا آن را به خورد زحمتکشان بدهند، سر شان به سنگ می خورند. دلیل عمده شکست این قلم به دستان در پیدا نمودن راه حل اساسی را باید در عدم درک درست شان از تضاد های نهفته در جامعه دانست. با استفاده از کلمات و جملات طولانی، بی معنی و پر طمطراق نمیتوان دوی درد اکثریت توده های زحمتکش و ستمدیده را پیدا

«عدالتخواهی» ستمگران برای زحمتکشان، فریب و حيله است

بپوشید که نسیم بهار آزادی در تمام کشور عزیز ما بوزد. زحمتکشان وقتی می توانند به عدالت واقعی دست پیدا کنند که در استقلال زندگی کنند، آزادی داشته باشند، غلام و نوکر کسی نباشند، در رفاه و سهولت زندگی کنند. و این وقتی ممکن است که با هم در اتحاد و اتفاق بسر ببرند. ستمگران و چپاولگران هیچ وقت به زحمتکشان عدالت و برابری داده نمی توانند، زیرا چپاولگران با بی عدالتی و نا برابری است که مثل گاو چاق و چله می شوند. کسانی که با پول ستمگران سر و صدا و شعار «عدالتخواهی» بلند کرده اند، خدمتگزاران همین ستمگران و پولداران و خارجی های آدمکش هستند. قسمی که گفتیم عدالت و برابری واقعی تنها زمانی بدست می آید که همه زندگی انسانی داشته باشند. همه انسان باشند. در جامعه ای که یکی مثل گرک می خورد و به دیگری از گرسنگی می میرد و به اولاد فروشی دست می زند، عدالت و برابری موجود نیست و هر کسی که چنین ادعای می کند به زحمتکشان دروغ می گوید و وظیفه فریب زحمتکشان را به پیش می برد. ★

پنهان کنند. «کمیسون مستقل حقوق بشر افغانستان» که در بیش از یازده سال، وظیفه فریب زحمتکشان را به نام عدالت انتقالی و رسیدگی به حقوق بشر داشته است، روز یکشنبه اعلان کرد که دسترسی مردم به عدالت ۴۵ درصد نسبت به سال گذشته کم شده است. این آمار نشان می دهد که زحمتکشان با گذشت هر سال با نابرابری و بی عدالتی بیشتر روبرو شده اند. وقتی اداره یک کشور را خارجی ها بدست بگیرند و هر روز بر مردم بم بریزند و در آخر «معدرت» بخواهند و حاکمان داخلی هم به جز از اشک ریختن دروغین چیزی به خارجی ها گفته نتوانند و برای همین آدمکشان خارجی مدال بدهند، واضح است که زحمتکشان روی عدالت و برابری را دیده نمی توانند و هر آن کسی که در چنین وضعیتی از حاکمان خارجی و داخلی «عدالتخواهی» می کند به جز فریب زحمتکشان وظیفه دیگری انجام نمی دهد.

زحمتکشان کشور ما، این انسان های شریف و با وجدان، فقط وقتی می توانند گل عدالت و برابری را

بیش از یازده سال است که در کشور ما خون زحمتکشان با بیرحمی می ریزد. بیش از یازده سال است که کارگران ما با بیرحمی کشته می شوند، اسیر می شوند و دربدر می گردند. بیش از یازده سال است که دهقانان ما در زمین های شان زیر بم های خارجی ها تکه تکه می شوند، بر خانه های شان بم می ریزد و کودکان شان با بیرحمی می میرند. بیش از یازده سال است که مادران، خواهران، دختران و همسران زحمتکشان به شکل غیر انسانی مورد خشونت قرار می گیرند، بوسیله خارجی ها کشته می شوند و دشمنان داخلی از هیچ نوع جنایت و خیانت در حق آنان خودداری نمی کنند.

در این یازده سال تمام جنایت در حق زحمتکشان صورت گرفته است، در حالی که زحمتکشان شکنجه می شوند و رنج می کشند، در حالیکه زحمتکشان کشته می شوند و درد می کشند، همان هایی که این همه جنایت و کشتار را انجام می دهند با دالر های شان پروسه «عدالت خواهی» راه اندازی کرده اند و شعار «عدالت» و «حقوق» بالا کرده اند تا جنایت ستمگرانه شان را زیر این شعارها

د کانونو وزارت لوړې تنخواگاني او د افغان ولس بیوزلي

له ۲۰۰۱ کال راهیسې څومره چې پر افغانستان د مرستې په نوم میلیاردونه ډالره ورپورې، هومره د دولتي لوړ پوړو چارواکو لویو سوداگرو، پلویانو او د بیوزلو، وړیو، بیکارو او د جگړې قربانیانو ترمنځ واټن پراخېږي. په دې کې خو هیڅ شک نشته چې داسې کومه اداره به پاتې نه وي چې پکې فساد شتون ونلري، له دې ډلې یو هم د کانونو وزارت دی. د افغانستان ولس د بهرنیانو له مالي «مرستې» هومره برخمن نه شول لکه څومره چې مفسدان ورڅخه برخمن شول، نو پاتې شوه د هېواد دننه پانگه او طبیعي زیرمې چې د خلکو یواځینی هیله ده، خو دا هم د دولتیانو او بهرنیانو جیبونو ته بهیږي.

د کانونو د وزارت وزیر هم د «هشت صبح» ورځپاڼې د رپوټ پر بنسټ یو له لویو فاسدانو څخه شمېرل کېږي. د کانونو په وزارت کې په لوړو تنخواگانو د بهرني اتباعو د گومارني هدف د وزیر د غیرقانوني کارونو اجرا او د پټو معاملو ترسره کول دي. د دې ترڅنګ وزیر د خپل شخصي میلمستون (۳) مخ

د زیار کښانو وژل ...

بلې ادارې ته باید په سرگردانې او ستومانیا گړخیدلی وی تر څو یې کارونه شوی وی.

طالبانو په دې جنایت سره یو ځل بیا وښوده چې د خارجي سرتیرو په شان هغه ظالمانه انسانان دي چې د خلکو وژل ورته ساتیري ښکاري او د زیار کښانو په وړاندې د هیڅ ډول ستم څخه ډډه نکوي. د طالبانو د دې جنایت او ستم وینې لا وچې شوی نه وي چې ناټويي ظالمانو د کنړ ولایت په شینگل ولسوالۍ کې په یوې بیرحمة بمبارۍ کې یولس ماشومان او شپږه میرمنې ووژلې چې په زیار کښو کورنیو پورې یې ارتباط درلود. امریکایان او

ناټويي ملگري چې د زیار کښانو سره دښمني او د اوسني دولت د سرمایه دارانو، شتمنو او خانانو او اربابانو سره دوستي لري، د طالبانو په شان د ماشومانو، ښځو او د بې گناه او زیار کښه انسانانو قاتلان دي. امریکایانو تر اوسه پورې په کراتو د افغانستان په بیلابیلو برخو او ولایتونو او ولسوالیو کې زیار کښان په بمباریو کې وژلي دي. د هغه ناټويي ملگرو لکه المان، فرانسه، انگلستان، کانادا او نورو یې هم د زیار کښانو له وژلو ډډه نه ده کړې. طالبان هم په انتحاري حملو کې اکثرًا زیار کښان په بیرحمة توگه وژني او بیا په ډیر افتخار یې مسوولیت هم په غاړه اخلي. د ۱۳۹۲ کال پسرلی د زیار کښانو د وینو په تویولو سره پیل شوی دی. د هیواد غرب او شرق

نه ژړا او درد، بلکې یوازې ښادې، ملگرتیا، دوستي، سوکالي او آرامي د ټولو زیار کښو انسانانو په برخه وي. دا پسرلی هغه وخت رارسیدلی شي چې د اوسني ژمني کنگل د زیار کښانو لخوا مات او اوبه شي او ظالمان په دې اوبو کې ډوب کړای شي. د افغانستان د زیار کښانو ټولنیز انجمن د فراه د شهیدانو کورنیو او همدا ډول د شینگل ولسوالي د ماشومانو د بیرحمانه وژلو له کبله د هغوې کورنیو او ټولو زیار کښو انسانانو ته د زړه له کومې د تسلیت او ډاډگیرنې ویلو په ترڅ کې د هغوې مټ د ستمونو او ظلمونو څخه د خلاصون لپاره پیاوړې او قوي غواړي. ★

د زیار کښه هزاره ...

خاطر تسلیت او ډاډگیرنه وایي او د انجمن ټول غړي او پلویان د شهیدانو له کورنیو سره ځان په غم کې شریک گڼي. د افغانستان د زیار کښانو ټولنیز انجمن چې په افغانستان کې د زیار کښانو

دردیدونکي انسانان دي چې باید په یووالي، پیوستون، اتحاد او اتفاق سره، د خپلو دښمنانو په وړاندې ودریږي او هوساینې ته ورسېږي. د افغانستان د زیار کښانو ټولنیز انجمن په دې دردونکي پېښې باندې د شتمنو، سرمایه دارانو، لوټمارانو، چپاولگرانو او د

زیار کښانو د دښمنانو د مکر او ښکې فریب او دوکه گټي او له هزاره زیار کښه ولس څخه غواړي چې د ددې فریبکارانو دوکه او چال دې ونه خوري او د نورو زیار کښو ولسونو سره یوځای یو موټې شي او د خلاصون آواز دې په اوچته فریاد کړي. ★

هشتم مارچ، روز ...

غارت شونده تبدیل ککند. این تاجران «حقوق زن» که روابط نزدیک با خارجی ها دارند و از سفیران به خاطر «کمک» تشکر می کنند، هشتم مارچ را به روز میله و پول گرفتن تبدیل کرده اند. هشتم مارچ که روز همبستگی و مبارزه زنان زحمتکش است، باید از دست این تاجران بیرون کشیده شود و مضمون

واقعی خود را باید در همبستگی زنان زحمتکش و نادار کشور ما پیدا کند. زنان زحمتکش کشور ما سالهای سال است که بدترین روزگار خود را می گذرانند. اگر چند سال پیش در جنگ های تنظیمی مورد تجاوز و بی عفتی و کشتار قرار گرفتند، در زمان طالبان اعدام و کیبل خوردند و از زندگی محروم شدند، اکنون در حاکمیت خارجی های تفنگدار هم کشته می شوند، هم زخمی می شوند،

خواهند شکست. زنان زحمتکش کشور ما فقط با همبستگی می توانند به حقوق واقعی خود برسند، و این همبستگی وقتی بوجود آمده می تواند که به آگاهی برسند و در کنار مردان زحمتکش برابری و آزادی را فریاد کنند. انجمن اجتماعی زحمتکشان افغانستان، هشتم مارچ را به همه زنان زحمتکش تبریک می گوید و بازوان آنانرا در راه بدست آوردن حقوق واقعی شان توانا می خواهد. ★

د کانونو وزارت ...

لپاره هره میاشت ۳۷۵۰۰ امریکایي ډالره کرایه ورکوي چې بی له شکه د همدې وزارت پیسې دي. د دولتي معاش ترڅنګ د متحدو ایالتونو له نړیوالي پراختیایي ادارې نه هم معاش اخلي. د وزارت لوړ پوړي کارکوونکي یې له دندي ایستلي او پرځای یې د خپل خوښې کسان گومارلي، د افغانستان کانونه یې لوټ کړي، د حاجي مګګ کان تړون یې د ډېر لږ حق الامتياز په وړاندې لاسلیک کړی، او یو کان یې په وړیا توگه سپارلی دی او داسې په لسګونه نور خیاثونه د

تنخوا چې مشاوران او نور کارکوونکي اخلي، په هغه صورت کې چې ظرفیت شتون درلودای، فساد نه وای او صداقت وای، نو د دغو پیسو له لارې به گڼ شمېر افغانان له بیکارۍ وتلي او ژوند به یې وده کړې وای. خو له بده مرغه ستونزه همدا ده چې څوک افغان ولس او بیوزلو خلکو ته سوچ نه کوي. خلکو چې گومان کاوه د پارلمان غړي د هغوی ستونزې واورې، وپې لیدل چې هغوی هم تر غوږو پورې به فساد کې ککړ دي. د کانونو وزارت د کان ایستې تړون د یوې مناسبې کمپنۍ پرځای داسې یوې کمپنۍ ته ورکوي چې ورڅخه افغانستان ته لږه گټه رسیږي، دا د

دې ښکارندوی دی چې چارواکي نه پر خلکو او نه هم د هېواد په رغونې زړه سوځوي او یواځې د ځان او نورو د گټو لپاره کار کوي. د دې پیسو او پانگې مستحق هغه څوک دي چې د سړک پر غاړې پراته دي او د ژوندي پاتې کېدو هیله هم نلري، هغه څوک چې د بیکارۍ له امله دې ته چمتو دي چې هر ډول کار ته لاس پورې کړي او یا د کار موندني لپاره له هېواده بهر ولاړ شي، او یا له ترهګرو سره یوځای شي، او یا هم هغه څوک چې له بی حده بیکارۍ نه ځانته اور اچوي لکه څنګه چې په دې وروستیو کې د کندز په ولایت کې یو ځوان دا کار وکړ. ★

خلکو په حق کې شوي دي.

د کانونو په وزارت کې یو شمېر مشاوران له یولک ډالرو زیات تنخواگاني اخلي. د دوی په یو معاش باندې کېدای شي چې د بیوزلو خلکو د کار لپاره آن فابریکه جوړه او یا د هغوی د ژوند ښه والي لپاره له نورو لارو گام اوچت شي. دغه لوړې تنخواگاني د همدې ولس د کانونو او ملي پانگې له حق څخه ورکول کېږي. کارگران چې په کانونو کې شپې او ورځې ترټولو سخت فزیکي کارونه ترسره کوي، په ټول ژوند کې هم نشي کولای د یوه مشاور د یوې میاشتې تنخوا وگټي. دومره

زحمتکشانی که در دهات و ولایات دور افتاده بسر می برند زندگی پر از رنج و مشقتی داشته، بسیاری از آنان یا در زمین های دیگران با مزد اندک کار می کنند و یا هم کارهای سخت و طاقت فرسای را از صبح تا شام انجام می دهند تا لقمه نانی را برای سیر کردن شکم فرزندان خود مهیا سازند. از آنجایی که دستان زمخت پرتوان و پرآبله پدرم رنج کار طاقت فرسای بیل و کلنک را در افغانستان و ایران خیلی خوب حس کرده بود. نخواست پسرش مشکلات او را تجربه کند و پدرم همیشه برایم میگفت "برای بودن باید رمز بودن را بدانی" بناً او خواست من رمزها را بیاموزم تا آینده بهتری داشته باشم.

او شب ها گرسنه می خوابید و روزها با

آرزوی یک پدر

سید علیداد کیتی وال

یک توت نان جواری به سراغ شاقه ترین کارها میرفت. از لقمه خود و سایر فرزندان کم می ساخت تا مرا به مکتب روان کند، میوه درختانش را در دهن دیگران می نهاد تا پول کتاب و قلم من را فراهم سازد. او که با هزاران آرمان مرا به مکتب فرستاد نمی دانست که پسرش در خانه و مکتب چقدر رنج میکشد. من با تمام نابرابری ها و بی عدالتی، توهین استادانی که پسران افراد پولدار بودند با کوهی از مشکلات مبارزه می کردم تا دوره مکتب را موفقانه به پایان رسانیدم. و بعد از اخذ نتایج کانکور با پدر و مادرم که مهربانترین و عزیزترین موجود زندگی ام

بودند و در حقیقت قهرمانان واقعی من محسوب می شدند وداع نموده و عازم کابل شدم. وبعد از طی نمودن سه شبانه روز، راهی که هر لحظه اش آدم را به یاد مرگ می انداخت بالاخره به کابل رسیدم. در شهری که هیچ بلدیته نداشتم دو روز از صبح تا شب به دنبال اتاق سرگردان بودم اما نیافتم. بالاخره به سراغ و کلاهی منطقه خود رفتم تا در حل مشکل مرا همکاری کنند. هر کیلی را که می دیدم می گفتند: "تصمیم داریم تا مشکل را بشکل بنیادی حل کنیم" از صحبت ها و برخورد شان دریافتم که اینان ما را به گفته مردم "دنبال نخود سیاه روان می کردند". با خود گفتم اشتباه کردم

که نزد آنان مراجعه کردم، زیرا اینها وکیل مردم زحمتکش نیستند، بلکه صرف از نام مردم به نفع خود استفاده میکنند. اما بالاخره فکر کردم من نباید از مشکلات بترسم و نا امید شوم و هرگز نباید از این به اصطلاح نمایندگان پارلمان انتظاری داشته باشم. این و کلا که هیچ مشکل دیگری را بنیادی حل نکرده اند من چرا گله مند باشم. زیرا اینان نه در خدمت زحمتکشان بلکه در خدمت قدرت مندان و زورمندان می باشند. مشکلات ما زحمتکشان وقتی بشکل بنیادی حل خواهد شد که ما متحد و متشکل شده و در برابر بیعدالتی و نابرابری ها از حق خود دفاع کنیم. تصمیم گرفتم با تمام مشکلات مبارزه کرده و باید آرزوی پدر را برآورده سازم.

★

چرا فرزند زحمتکش بی سواد باقی می ماند اما فرزند ثروتمندان به تحصیلات عالی دست می یابند؟

نواب

می توانند در مکاتب و مؤسسات تحصیلات عالی خصوصی و با امکانات خوبی که دارند، درس بخوانند و اما فرزندان زحمتکش از این امتیازات محروم می باشند. در چنین وضعیتی است که اکثریت جامعه بطرف فقر، بی سواد و محرومیت سوق داده می شوند و یک اقلیت محدود با امکانات بالای که دارند می توانند خویرتر درس بخوانند، تحصیلات عالی داشته باشند، تفریح نمایند و از وضعیت خوب صحی برخوردار باشند. تا زمانیکه تفاوت های زندگی به همین شکل ادامه داشته و بیشتر از ۹۵ درصد مردم در زندگی طاقت فرسا و جهمی رنج بکشند و به همین ترتیب کمتر از ۵ درصد افراد جامعه از تمامی نعمات زندگی برخوردار بوده و صاحب همه چیز می باشند؛ در همچو یک جامعه نمی توان انتظار تأمین عدالت، رفاه و خوشبختی را داشت.

★

کار اند و با کارهای شاقه بی چون موتر شویی، مستری گری، آهنگری، اسپندی گری، شاگردی در هوتل ها، جمع آوری زباله ها، گدایی و غیره مصروف بوده گاهی هم به فکر رفتن به مکتب و آموزش نیستند. عده ای از آنها تلاش میکنند تا در پهلوی کار، به فکر درس هم باشند و با زحمت زیاد مصارف کتاب، کتابچه، قلم، پنسل و سایر مصارف مکتب را با دستان ضعیف و ترکیده شان پیدا می نمایند.

در چنین وضعیتی منطقاً تفاوت

زحمتکشان با تمام تلاشی که دارند، نمی توانند مصارف زندگی شان را توسط مزد ناچیزی که دارند، تأمین نمایند. به همین خاطر ناگزیر اطفال و نوجوانان شان را که هنوز چند سالی از زندگی شان نگذشته، به کار سوق میدهند و از درس و تحصیل آنها را دور می سازند.

اکثریت فرزندان طبقات زحمتکش همواره به خاطر بدست آوردن لقمه نان و کمک با اعضای خانواده مخصوصاً پدر، از بام تا شام مصروف

فساد و استفاده جویی و لسوال رستاق مردم زحمتکش آنها را به خشم آورد

غلام حیدر (رستاقی)

و بخصوص دهقانان فقیر این ولسوالی را معالجه کرده نمی تواند.

★

جویی ولسوال دست به تظاهرات زدند که در جریان تظاهرات ولسوال متذکره امر لت و کوب تظاهر کنندگان را صادر نموده و عمال ولسوال تعدادی از اشتراک کنندگان را لت و کوب و زخمی نموده اند. هیئت جهت بررسی این قضیه از مرکز ولایت به این ولسوالی اعزام گردیده است تا موضوع را مورد بررسی قرار دهد. اما از آنجائیکه این هیئت از طرف دولتی فرستاده شده است که طرفدار سرمایه داران و پولداران است، واضح است که درد زحمتکشان

صادرتی بوده و منبع مهم عواید دهقانان این منطقه را تشکیل میدهد که باید مورد استفاده و بهره برداری آنان قرار گیرد. به گفته تظاهر کنندگان، ولسوال رستاق به بهانه های گوناگون از دهقانان بهره مالکانه و رشوه مطالبه میدارد. دهقانان فقیر و بیچاره که توان پرداخت رشوه و بهره مالکانه را نداشته و از پرداخت آن امتناع می ورزند، بناءً ولسوال امر مصادره و بسته کردن سرای و بازار فروش شیرین بویه را صادر نموده است. دهقانان علیه این استفاده

در اثر فشار و استفاده جویی عبدالمناف ولسوال رستاق که بالای دهقانان و فروشندگان گیاه شیرین بویه در ولسوالی رستاق صورت می گرفت، تظاهرات بزرگی به تاریخ ۱۷ حوت ۱۳۹۱ از سوی صدها تن در ولسوالی رستاق به راه انداخته شد. تظاهر کنندگان با شعارهای "مرگ بر ولسوال"، "مرگ بر استبداد" و "مرگ بر فساد اداری" به تظاهرات خود ادامه داده و خواهان برکاری او گردیدند. تظاهر کنندگان ادعا دارند، شیرین بویه یکی از اقلام مهم

زیار

صاحب امتیاز:

انجمن اجتماعی زحمتکش افغانستان

مدیر مسول: آقا حسن «آروین»

شماره تماس: ۰۷۷۸۲۱۸۳۸۱ / ۰۷۰۵۱۷۱۸۳۳

ایمیل: zyar.af@gmail.com

وب لاگ: www.zayarafg.blogspot.com

حساب بانکی بانک ملی: ۱۰۰۱۳۳۴۰۳۲۹۶۲